

Sygnatura akt VII U 695/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Rej-Żuk

Protokolant: Anna Delestowicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 marca 2014 r. w J.

odwołania K. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

w sprawie K. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o prawo do emerytury

Sygn. akt VII U 695/13

UZASADNIENIE

K. M. wniosła od powyższej decyzji odwołanie, domagając się jej zmiany i przyznania prawa do emerytury w związku z wykonywaniem pracy w szczególnych warunkach w kwestionowanym przez organ rentowy okresie zatrudnienia na stanowisku zdobnika szkła.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o jego oddalenie oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego, argumentując jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. M., urodzona (...) była w okresie od 17.01.1983 r. do 30.06.1989 r. zatrudniona w Hucie (...) w S., w tym, co najmniej od stycznia 1984 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywała prace przy ręcznym szlifowaniu szkła, na stanowisku zdobnik szkła.

/dowód: umowa o pracę z 17.01.1983 r. – k.17 akt ZUS;

świadcstwo pracy z 10.07.1989 r. – k.18 akt ZUS;

kopie kart wynagrodzeń – k.28-34 akt ZUS;

kopia kart 82-83 legitymacji ubezpieczeniowej – k.24;

zeznania B. Ł. – e-protokół z 18.11.2013 r. 00:09:54 i dalej/

W dniu 03.01.2013 r. K. M. złożyła wniosek o emeryturę, który decyzją z dnia 11.02.2013 r. został rozpoznany odmownie w związku z niespełnieniem przez wnioskodawczynię przesłanki 15 lat wykonywania pracy w szczególnych

warunkach. Organ rentowy wskazał, że wnioskodawczyni udokumentowała 10 lat, 3 miesiące i 29 dni stażu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach.

/dowód: wniosek z dnia 03.01.2013 r. – k.1 akt ZUS;

decyzja z dnia 11.02.2013 r. – k.50 akt ZUS/

B. Ł. była zatrudniona w Hucie (...) w S. w okresach od 02.08.1972 r. do 11.08.1979 r. oraz od 23.01.1981 r. do 10.04.1995 r. na stanowisku zdobnik szkła, otrzymując za ww. okresy świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Decyzją z dnia 11.06.2008 r. organ rentowy przyznał B. Ł. prawo do emerytury, uwzględniając jako pracę w szczególnych warunkach okresy zatrudnienia na stanowisku zdobnika szkła.

/dowód: akta ZUS, dot. B. Ł., w tym: świadectwa wykonywania prac w

szczególnych warunkach (k.182-184), decyzja z dnia 11.06.2008 r. (k.207)/

Wnioskodawczyni udokumentowała ponad 20 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Przystąpiła do OFE, jednak złożyła wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

/bezsporne/

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art.184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) w zw. z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.), ubezpieczonemu urodzonemu po dniu 31.12.1948 r. przysługuje emerytura, jeżeli spełnił warunki:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący 55 lat, dla kobiet,

- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa,

- w dniu 01.01.1999 r. osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 20 lat dla kobiet, w tym okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wykonywanego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, obowiązującym na danym stanowisku pracy wynoszący co najmniej 15 lat.

W myśl § 1 wskazywanego wyżej rozporządzenia pracownikami wykonującymi prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, są pracownicy wykonujący prace wymienione w § 4-15 oraz w wykazach stanowiących załączniki do rozporządzenia. Także właściwi ministrowie ustalają w podległych i nadzorowanych zakładach pracy stanowiska pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazach A i B.

Zaskarżoną decyzją odmówiono wnioskodawczyni prawa do emerytury podając, że nie spełniła ona warunku posiadania 15 lat pracy w szczególnych warunkach, dokumentując jedynie 10 lat, 3 miesiące i 29 dni takiej pracy.

Należy zauważyć, że co do zasady w myśl § 2 ust.2 ww. rozporządzenia, okresy pracy w szczególnych warunkach stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach lub w świadectwie pracy. W postępowaniu sądowym możliwe jest jednak dowodzenie zatrudnienia w szczególnych warunkach także za pomocą innych środków niż wskazane w tym przepisie (por. uchwała SN z 27.05.1985 r., III UZP 5/85; uchwała SN z 21.09.1984 r., III UZP 48/84).

Sąd dopuścił zatem dowód z uwierzytelnionych kopii kart wynagrodzeń wnioskodawczynie za sporny okres zatrudnienia oraz z zeznań świadka. Zdaniem Sądu zgromadzony materiał dowodowy pozwolił na ustalenie, że wnioskodawczynie będąc zatrudniona w okresie od 17.01.1983 r. do 30.06.1989 r. w Hucie (...) w S., co najmniej od stycznia 1984 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywała prace przy ręcznym szlifowaniu szkła, na stanowisku zdobnik szkła. Sąd miał przy tym na uwadze, że, jak wynikało z treści umowy o pracę z dnia 17.01.1983 r., wnioskodawczynie została przyjęta do pracy początkowo jako osoba przyuczająca się do zawodu zdobnika szkła. W dokumentacji brak jest wprawdzie dokumentów wskazujących na czas trwania takiego przyuczenia, jednak w oparciu o zapisy na kartach wynagrodzeń za lata 1983 – 1989 Sąd przyjął, że z pewnością nie trwało ono dłużej niż do stycznia 1984 r., kiedy to stanowisko wnioskodawczynie zaczęto konsekwentnie określać jako zdobnik, pracujący w dziale zdobienia i czemu towarzyszyło wypłacanie comiesięcznego dodatku szkodliwego. Okoliczność, że praca wnioskodawczynie stanowiła pracę wykonywaną stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach szczególnych potwierdziła ponadto zatrudniona z nią na takim samym stanowisku świadek B. Ł., która za okresy swojej pracy na stanowisku zdobnika otrzymała świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach, zaś organ rentowy przyznał jej w związku z powyższym prawo do emerytury przy obniżonym wieku emerytalnym.

Reasumując praca wnioskodawczynie na stanowisku zdobnika szkła stanowiła pracę określoną w wykazie A dziale XIII poz.12, będącym załącznikiem do rozporządzenia RM z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze tj. ręczne i maszynowe zdobienie szkła. Wskazywanie dalszych przepisów branżowych należało uznać za zbędne. Sąd zważył bowiem, że są to przepisy już nieobowiązujące, mające obecnie jedynie charakter pomocniczy, istotny dla celów interpretacyjnych, a nie prawny. O pracy w szczególnych warunkach decyduje przede wszystkim jej charakter, a nie nazewnictwo oraz restrykcyjne podejście do wykazujących ją środków dowodowych.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że wnioskodawczynie spełniła przesłankę posiadania co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach i na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

Określając początek nabycia prawa do emerytury Sąd miał na uwadze treść art.129 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zgodnie z którym świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu. Ponieważ wnioskodawczynie urodziła się (...), Sąd za datę początkową powstania uprawnienia przyjął dzień ukończenia przez nią 55. roku życia.